

[Finansministeren.]

laget for et saadant Forslag maa være den Betragtning, at den Værdistigning, der fremkommer paa Jord, ikke skyldes den enkeltes Arbejde, men hele Samfundets Vækst og Indretninger, og at den som Følge deraf retfærdigvis ikke bør tilfalde den private Ejer af denne Jord. Det Lovforslag, jeg tilføjer mig at fremsætte om dette Spørgsmaal, gaar ud paa, at der i Fremtiden skal svares en Grundstigningsskyld af den forøgede Grundværdi, som konstateres gennem Vurderinger. Det foreslaas, at den forøgede Værdi, som konstateres ved en ny Vurdering, for de tre Fjerdedeles Vedkommende skal danne Grundlaget for en Grundstigningsskyld, og af disse tre Fjerdedele af Værdien skal efter Lovforslaget betales en aarlig Rente, der svarer til den Rente, som er fastsat i Loven af 4. Oktober 1919 om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje. Den sidste Fjerdedel af Værdistigningen overlader man til Ejeren af Grunden. Det er muligt, man burde gaa videre, men jeg har ment, at der burde være et vist Spille rum med Hensyn til den Værdiforøgelse, som skulde tilfalde det offentlige, og at man burde forbeholde den private Ejer en Del deraf.

I Lovforslaget, som det fremsættes, findes Bestemmelser om, hvorledes man i Fremtiden skal foretage Vurderingerne, naar der er paalagt en Ejendom Grundstigningsskyld. Det foreslaas, at denne Grundstigningsskyld ikke skal tages i Betragtning i Fremtiden, naar Ejendommen skal vurderes til Grundskyld eller Ejendomsskyld; det mener jeg maa være Konsekvensen af selve den Tanke, at Grundstigningsskylden bør tilfalde det offentlige. Derimod maa der naturligvis, hvor en Ejendom har Grundstigningsskyld, ikke paalægges denne Ejendom forøgede Byrder ved Vurdering til Formueskat eller ved Vurdering ved Om sætning eller ved Arv, og det foreslaas derfor, at man i saadanne Tilfælde skal have Lov til at foretage en Reduktion, saaledes at der ikke derigennem opstaar en Uretfærdighed.

Med Hensyn til Vurderingerne til Grundstigningsskyld er det givet, at der ligger en meget stærk Interesse i, at disse Vurderinger bliver saa nøjagtige som muligt — det er der i og for sig allerede nu, men denne Interesse forstærkes. I Lovforslagets § 6 foreslaas det derfor, at ved den første Vurdering, som skal danne Grundlaget for Beregningen af fremtidig Grundstigningsskyld, skal der være Mulighed for i meget vidt Omfang at berigtige Fejl i

den tidligere Vurdering, saaledes at man faar nøjagtigt konstateret det, det drejer sig om at konstatere, nemlig Forskelsværdien, Stigningen siden sidste Vurderingsperiode.

Den Grundstigningsskyld, som vil fremkomme paa Grundlag af dette Lovforslag, foreslaas fordelt paa den Maade, at Kommunerne faar de tre Fjerdedele deraf og Staten den ene Fjerdedel. Jeg mener, at det i det væsentligste bør være en Indtægt, der skal tilfalde Kommunerne, og Indtægten vil jo, idet den tilfalder Kommunerne, automatisk bidrage til, at den øvrige Kommuneskat gaar ned. Med Hensyn til Fordelingen paa Kommunerne, er det foreslaaet, at Halvdelen af det, der skal tilfalde Kommunerne, fordeles i Forhold til den Grundstigningsskyld, der opkræves i selve den Kommune, det drejer sig om, og at Halvdelen fordeles paa samtlige Landets Kommuner i Forhold til de Udgifter, de har til Skolevæsen, Forsørgelsesvæsen og Aldersrente. Man har altsaa søgt at finde et dobbelt Fordelingsgrundlag. Det er muligt, der kan findes andre og bedre Grundlag med Hensyn til Fordelingen indenfor Kommunerne, og jeg for mit Vedkommende skal ikke holde fast ved det, der her foreslaas; jeg har søgt at finde en Vej frem, det er muligt, dette høje Ting, naar det skal behandle Lovforslaget, kan finde det nødvendigt at indføre Ændringer; det er muligt, man kan finde bedre Veje, det skulde kun glæde mig, om det var muligt, men jeg mener ikke, et enkelt Fordelingsgrundlag kan blive retfærdigt i Fordelingsforholdet mellem Kommunerne.

I Lovforslagets § 11 foreslaas det, at der skal være Mulighed for Finansministeren til at give visse Lempelser med Hensyn til Ydelsen af Grundstigningsskyld. Det foreslaas, at der skal kunne gives hel Fritagelse for Ydelse af Grundstigningsskyld for visse Smaa-beboelsesejendomme; der tænkes navnlig paa Beboelsesejendomme i Byernes Udkanter. Det foreslaas, at Ejendomme med et Areal af højst 800 m² og en Grundværdi af højst 4 000 Kr., naar Ejendommen højst er indrettet til to Familier og beboes af Ejeren, og hvor der ikke kan paavises et forøget Udbytte for Ejeren, af Finansministeren skal kunne fritages helt for Grundstigningsskyld. For tilsvarende Ejendomme, hvor Arealet er indtil 1200 m², og hvor Grundværdien er højst 6000 Kr., kan Finansministeren under de samme Betingelser nedsætte Grundstigningsskylden til Halvdelen.

Dernæst foreslaas det, at Finansmini-